

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Hanou Kynšetrovou v právní věci – opiš podle žalobce: **PALÁC ENGEL ŠAFRANKA s.r.o.**, IČ 26116821, Vinohradská 35/25, 120 00 Praha 2, zast. JUDr. Tomášem Ptáčkem, advokátem se sídlem Praha 1, Loretánské nám. 109/3, 118 01, proti žalovanému: **UniCredit Bank Czech Republic, a. s.**, IČ 64948242, Želetavská 1525/1, 140 00 Praha 4, zast. Mgr. Milanem Polákem, advokátem se sídlem Praha 2, Karlovo náměstí 10, 120 00, o **zaplacení částky ve výši 11 354 888,20 Kč s příslušenstvím**

t a k t o :

- I. Žaloba, kterou by bylo žalovanému uloženo zaplatit žalobci částku 11.354.888,20 Kč spolu s úrokem z prodlení ode dne 06.04.2010 do zaplacení, a to ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den každého kalendářního pololetí, zvýšené o sedm procentních bodů, a dále náklady řízení ve výši 853.868,- Kč, se z a m í t á.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na nákladech řízení k rukám právního zástupce žalovaného částku 416 385,20 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal žalobou ze dne 30.11.2012, aby soud uložil žalovanému zaplatit žalobci částku 11 354 888,20 Kč s příslušenstvím. V žalobě tvrdil, že žalobce jakožto objednatel uzavřel se společností KAREL DVOŘÁK a.s. jakožto zhotovitelem dne 27.2.2008 smlouvu o dílo ve znění pozdějších dodatků, na jejímž základě se zhotovitel zavázal pro žalobce provést dílo spočívající ve výstavbě čtyř bytových domů dále specifikované v žalobě. Dne 16.12.2009 byl mezi žalobcem a zhotovitelem uzavřen dodatek č.5 ke smlouvě, upravující mimo jiné postup smluvních stran při uvolnění zádržného. Na základě článku 4.6.smlouvy o dílo ve spojení s článkem 12.8.smlouvy ve znění dodatku č.5 předal zhotovitel žalobci dokument

označený jako bankovní záruka na zádržné č.460291307980, vystavený žalovaným dne 14.12.2009, touto bankovní zárukou se žalovaný zavázal zaplatit žalobci částku až do výše 11 354 888,20 Kč bez zkoumání souvisejícího právního vztahu a bez jakýchkoliv námitek tohoto vztahu se týkajících, a to bez zbytečného odkladu po obdržení první písemné výzvy žalobce, ve které měl žalobce prohlásit, že zhotovitel nesplnil závazky, související se záruční dobou podle smlouvy o dílo. Na základě předložené bankovní záruky uhradil žalobce zádržné v celkové výši 11 354 888,20 Kč ve dvou splátkách na účet zhotovitele, vedený žalovaným. Dne 15.3.2010 bylo proti zhotoviteli zahájeno insolvenční řízení, dne 21.5.2010 byl na zhotovitele KS v Českých Budějovicích prohlášen pod sp.zn.KSCB 28 INS 2546/2010 konkurz. V průběhu března 2010 pracovníci zhotovitele ukončili práce na stavbě, aniž bylo dílo dokončeno, zhotovitel neodstranil ani vady zjištěné v záruční době a nesplnil povinnosti plynoucí z odpovědnosti za vady, žalobce tedy uplatnil proti žalovanému právo na výplatu bankovní záruky ve výši 11 354 888,20 Kč, žalovaný z důvodu formálních nedostatků a tedy nesplnění předpokladů pro výplatu bankovní záruky dle textu bankovní záruky výplatu plnění odmítl. Žalobce dále tvrdil, že podmínkou vzniku nároku je úhrada zádržného v plné výši, tedy částky 11 354 888,20 Kč, na bankovní účet č.30943018/2700 vedený žalovaným, a že tato podmínka byla splněna postupně tak, že dne 14.1.2010 byla na předmětný účet uhrazena částka 11 301 637,40 Kč a dne 29.3.2010 částka 53 250,80 Kč. První podmínka, tedy připsání sjednané částky na účet, uvedený v bankovní záruce prokazatelně splněna byla, přičemž není podstatné, zda jednorázově či ve dvou splátkách, skutečnost, že platby byly připsány na účet, uvedený v bankovní záruce, potvrdil žalovaný ve svém dopise ze dne 5.5.2010. Druhou podmínkou vzniku nároku bylo připsání zádržného na účet uvedený v bankovní záruce s odvoláním na číslo této bankovní záruky, žalobce uvedl, že tato formulace je neurčitá, pro případ, že by toto vymezení druhé podmínky bylo pro soud dostačující, uvedl, že jako přílohu k výzvě ze dne 8.4.2012 přiložil i potvrzení VOLKSBANK CZ, a.s., tedy banky žalobce, ze dne 29.3.2010, ve kterém tato potvrzuje, že platby ze dne 14.1.2010 a 29.3.2010 byly provedeny s odvoláním na číslo předmětné bankovní záruky, žalobce zde upozornil na to, že číslo bankovní záruky je dvanáctimístné a jeho uvedení jako specifického nebo variabilního symbolu platby by technicky nepřípadalo v úvahu. Žalobce dále zdůraznil, že žalovaný nedostatkem formálních podmínek argumentuje pouze účelově, ve skutečnosti se snaží vyhnout plnění svých povinností s ohledem na to, že pohledávka žalovaného za společností KAREL DVOŘÁK a.s., která by žalovanému vznikla na základě plnění z bankovní záruky, z důvodu konkurzu prohlášeného na majetek společnosti KAREL DVOŘÁK a.s. nebude uhrazena. Jak vyplývá z přihlášky pohledávky žalovaného v rámci insolvenčního řízení vedeného proti společnosti KAREL DVOŘÁK a.s. jako dlužníkovi, je pohledávka žalovaného ve výši 11 354 888,50 Kč za společností KAREL DVOŘÁK a.s. zajištěna pouze ručením fyzické osoby- Karla Dvořáka- který je většinovým akcionářem společnosti KAREL DVOŘÁK a.s., úhrada uvedené částky je tedy více než nepravděpodobná.

Ve vyjádření ze dne 21.3.2013 žalovaný k žalobě uvedl, že má za to, že v projednávané věci nebyly splněny předpoklady, za kterých bankovní záruka umožňuje žalobci, aby uplatnil vůči žalovanému nároky z bankovní záruky. Podle ustanovení § 316, odst.1 obchodního zákoníku banka ručí za splnění zajištěného závazku do výše částky a za podmínek stanovených v bankovní záruce. Podmínky stanovené bankovní zárukou podmiňují vznik a existenci ručitelského závazku banky, přičemž při nesplnění těchto podmínek banka za splnění zajištěného ručitelského závazku vůbec neručí. V projednávané věci záruční listina výslovně stanoví, že „ Nároky z této bankovní záruky lze uplatnit pouze za předpokladu, že výše uvedené zádržné, rozuměj zádržné ve výši CZK 11 354 888,20 Kč dle článku 4.5. Smlouvy o dílo- vložila žalovaná (dále jen „ Zádržné“) bude v plné výši a s odvoláním na číslo této bankovní záruky připsáno na účet našeho klienta č.30943018/2700 vedený u naší

banky“. Z textu záruční listiny je tedy zřejmé, že žalovaný podmínil ručitelský závazek z bankovní záruky ve smyslu ustanovení § 316, odst.1 obchodního zákoníku tím, že zádržné bude na účet klienta připsáno s odvoláním na číslo bankovní záruky. Ke splnění uvedené podmínky však nedošlo, neboť dne 30.11.2012, kdy bankovní záruka automaticky zanikla, nebyla na účet klienta připsána žádná platba s odvoláním na číslo bankovní záruky, tím méně platba zádržného. Zaplacením částek 11 301 637,40 Kč dne 14.1.2010 a 53 250,- Kč dne 29.3.2010 nedošlo k naplnění podmínek bankovní záruky, neboť obě platby byly připsány na účet klienta bez odvolání na číslo bankovní záruky. Žalovaný ve svém vyjádření zdůraznil, že požadavek na splnění podmínky spočívající v připsání platby zádržného na účet klienta s odvoláním na číslo bankovní záruky není samoúčelný, neboť bankovní záruka byla poskytnuta jako abstraktní, nikoliv akcesorická bankovní záruka, a je tedy formulována tak, že žalovaný poskytne plnění pouze za splnění všech v záruční listině sjednaných podmínek, pokud by žádost na výplatu plnění z bankovní záruky splňovala všechny formální náležitosti, byl by žalovaný povinen ze záruční listiny plnit, i kdyby tvrzení žalobce v žádosti o plnění z bankovní záruky bylo nepravdivé. Naopak, nejsou-li v případě abstraktní bankovní záruky splněny všechny podmínky v bankovní záruce stanovené co do formy, nesmí banka z takové záruky plnit, protože by tím porušila povinnost péče řádného hospodáře vůči svému klientovi, který ji o vystavení bankovní záruky požádal. Vzhledem k tomu, že žalovaný nebyl přímým účastníkem právního vztahu mezi žalobcem a klientem, jedinou možností, jak ověřit, že došlo ke splnění podmínky úhrady zádržného ze strany žalobce, byla identifikace takové platby pomocí odvolání se na číslo bankovní záruky, žalobce prováděl ve prospěch účtu klienta více plateb a žalovaný bez uvedené identifikace, tedy odkazu na číslo bankovní záruky, nebyl schopen zjistit, zda se jedná o úhradu zádržného nebo jeho části nebo o úhradu jiných pohledávek klienta za žalovaným, žalobce navíc s podmínkami bankovní záruky souhlasil a nežádal jejich změnu. Bankovní záruka pak byla formulována zcela jasně a srozumitelně, bez jakýchkoliv interpretačních potíží, pro žalovaného nebylo obtížné zajistit, aby údajná platba zádržného byla připsána na účet klienta a byla tedy splněna bankovní záruka. Žalovaný dále zdůraznil, že připsáním plateb na účet klienta nedošlo nutně k tomu, že bylo připsáno na účet zádržné, naopak z přípisu ze dne 20.4.2010, který klient zaslal žalovanému k identifikaci plateb, vyplývá, že žalobce měl vůči klientovi vedle zádržného ještě jiné neuhrazené závazky, klient přiřadil platby k jiným svým pohledávkám za žalobcem. O tom, že platby, které žalobce zaslal dle svého tvrzení jako platby zádržného, nejsou nutně zádržným, ale mohou být případně i jiným plněním, svědčí mimo jiné i časový odstup mezi oběma platbami, a dále to, že druhá platba svoji výší v součtu s první platbou dává celou částku zádržného, je tedy možné, že druhá platba byla poskytnuta účelově tak, aby vytvořila spolu s první platbou zdání úhrady celého sjednaného zádržného. Žalovaný pak v insolvenčním řízení, vedeném u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod. sp.zn.KSCB 28 INS 2546/2010, ve věci klienta přihlásil svoji pohledávku pouze jako podmíněnou, tedy jako pohledávku, která může v budoucnu vzniknout za předpokladu, že bude žalovaný plnit z bankovní záruky ve prospěch žalobce, tento postup je v souladu s ustanovením § 183 a následujících zákona č.182/2006 Sb., pohledávka byla přihlášená již v únoru 2010, tedy v době, kdy byla záruka v platnosti, a nebylo zřejmé, zda žalovaný splní podmínky bankovní záruky před koncem platnosti bankovní záruky či nikoliv.

Na podání žalovaného reagoval žalobce podáním ze dne 17.4.2013. V tomto podání učinil nesporným, že žalovaný vystavil dne 14.12.2009 záruční listinu označenou jako „ bankovní záruka za zádržné č.460291307980“ na částku 11 354 888,20 Kč za účelem zajištění pohledávek žalobce, vyplývajících ze smlouvy o dílo ze dne 27.2.2008 ve znění pozdějších dodatků, uzavřené mezi žalobcem jako objednatelem a společností KAREL DVOŘÁK a.s., IČ: 25183567, se sídlem Vožická 2604, 390 02 Tábor, jako zhotovitelem, a že poté, co byla

žalobcem ve prospěch společnosti KAREL DVOŘÁK a.s. na základě bankovní záruky ve dvou splátkách uhrazena předmětná částka ve výši 11 354 888,20 Kč, žalovaný odmítl plnění z bankovní záruky s odkazem na údajné nesplnění podmínek stanovených v záruční listině. Sporné dle žalobce je, zda podmínka, uvedená v záruční listině, je platná, zda tato podmínka byla splněna a zda vznikl žalobci vůči žalovanému nárok na úhradu předmětné částky. Žalobci není známo, že obrat „ zaplacení s odvoláním “ by měl v českém právním prostředí ustálený význam, z pohledu žalobce formulace v záruční listině nezavazovala žalobce uvést číslo bankovní záruky při bezhotovostní úhradě zádržného do pole zprávy pro příjemce. S ohledem na použití výrazu „ s odvoláním “ pak dle žalobce nevyplývá, že by toto „odvolání se „ muselo být učiněno současně s platbou nebo v úzké časové souvislosti s platbou, žalovaný navíc neuvedl žádný alternativní způsob splnění podmínky, v souvislosti s tím žalobce odkázal na ustanovení § 266 obchodního zákoníku. Bankovní záruka byla vystavena v rámci smluvního vztahu mezi žalovaným a zhotovitelem, žalobce neměl možnost do obsahu bankovní záruky zasahovat, bankovní záruka měla sloužit jako zajištění pro případ, že zhotovitel nesplní své závazky vyplývající ze smlouvy o dílo, tento účel však bankovní záruka nesplnila z důvodů neurčité formulace podmínky v záruční listině obsažené, pokud žalovaný sám použil v záruční listině neurčité formulace, je to v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku, neboť spornou podmínku vložil do textu záruční listiny žalovaný. Žalobce připustil, že vzor záruční listiny byl připojen jako příloha č.8 smlouvy o dílo uzavřené mezi žalobcem a společností KAREL DVOŘÁK a.s., v předmětném vzoru však byla podmínka, týkající se úhrady, formulována jinak než v následně uzavřené záruční listině. Žalobce uvedl, že částku 11 354 888,20 Kč uhradil na bankovní účet zhotovitele, vedený žalovaným, ve dnech 14.1.2010 a 29.3.2010, režim platebního styku v té době podléhal vyhlášce ČNB č.62/2004, kdy podle § 3, odst.4 bylo možno na příkazech k zúčtování uvádět textové zprávy za účelem identifikace platby, z vyhlášky však nevyplývala povinnost banky garantovat doručení těchto textových zpráv příjemci platby. Ohledně stanovení účelu platby odkázal žalobce na ustanovení § 330, odst.1 obchodního zákoníku, k prokázání svého tvrzení o poskytnutí platby zádržného odkázal na potvrzení Volksbank CZ a.s., tedy banky žalobce, ze dne 19.3.2010, ve kterém tato banka potvrdila, že platby dne 14.1.2010 a 29.3.2010 byly provedeny s odvoláním na číslo předmětné bankovní záruky. Jako identifikaci platby z důvodu technické nemožnosti zadat číslo bankovní záruky zadal žalobce identifikační číslo, za účelem splnění podmínky pro uplatnění nároků z bankovní záruky předložil žalovanému výzvu ze dne 8.4.2012 a potvrzení banky ze dne 19.3.2010. Žalobce dále poukázal na to, že záruční listina neobsahuje definici zádržného, za zádržné je tedy s ohledem na formulaci prvního odstavce záruční listiny považovat bez dalšího částku 11 354 888,20 Kč. Pokud tuto částku žalobce na účet žalovaného uhradil, byť i ve dvou splátkách, bylo tím uhrazeno zádržné ve smyslu sjednané bankovní záruky a skutečnost, že žalobce poukázal na účet společnosti KAREL DVOŘÁK a.s. ještě další platby, nemůže být podstatné pro posouzení věci. Tím, že žalovaný odmítl vyplatit bankovní záruku, jedná v rozporu se zásadou poctivého obchodního styku, neboť zneužil svého postavení jakožto banky na úkor žalobce, když je nesporné, že zhotovitel, jemuž bylo žalobcem v dobré víře vyplaceno zádržné, nesplnil své povinnosti ze smlouvy o dílo plynoucí, žalobce zde odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn.32 Odo 731/2004.

V podání ze dne 28.5.2013 žalobce po výzvě soudu upřesnil, že platby poukázané dne 14.1.2010 a 29.3.2010 ve prospěch účtu zhotovitele identifikoval identifikačním číslem, podrobněji pak ve výzvě k plnění podle bankovní záruky ze dne 8.4.2010, doručené žalovanému, kde podrobně popsal jednotlivé platby a přiložil potvrzení své banky ze dne 19.3.2010 (v textu uvedeno datum 29.3.2010), podle žalobce rozsah práv a povinností

z bankovní záruky nemůže být závislý na tom, jakým způsobem třetí osoba naložila s částkami poukázanými věřiteli.

V podání ze dne 30.5.2013 žalovaný v reakci na vyjádření žalobce uvedl, že mezi účastníky je nesporné vystavení bankovní záruky, sporné je to, zda došlo ke splnění podmínek bankovní záruky. Žalovaný je přesvědčen, že platby ze dne 13.1.2010 ve výši 11 301 657,40 Kč a ze dne 24.3.2010 ve výši 53 270,80 Kč nebyly platbami zádržného a z toho důvodu nebyly identifikovány číslem bankovní záruky, zdůraznil, že pro posouzení věci je rozhodující, zda platby byly v okamžiku svého připsání na účet KAREL DVOŘÁK a.s. připsány s odvoláním na číslo bankovní záruky, platby nebyly ze strany žalobce žádným způsobem identifikovány. Z přípisu ze dne 20.4.2010 vyplývá, že v době provedení rozhodných plateb měl žalobce více peněžitých závazků vůči společnosti KAREL DVOŘÁK a.s., žalovaný v této souvislosti odkázal na ustanovení § 303, odst.1 obchodního zákoníku. Žalovaný dále poukázal na to, že banka je ve vztahu k beneficiantovi bankovní záruky plně a neodvolatelně vázána podmínkami, stanovenými v bankovní záruce, a od těchto podmínek se nemůže odchýlit. Pokud je v bankovní záruce stanovena konkrétní podmínka její účinnosti, jako tomu bylo v projednávané věci, musí být tato konkrétní podmínka splněna, v projednávané věci podmínka vzniku ručitelského závazku, spočívající v připsání zádržného na účet ZDENĚK (pravděpodobně mělo být uvedeno KAREL) DVOŘÁK a.s. s odvoláním na číslo bankovní záruky vyžadovala, aby zádržné bylo připsáno na účet KAREL DVOŘÁK a.s. současně s odvoláním se na číslo bankovní záruky. Mezi účastníky není sporu o tom, že žalobce provedl dvě platby v rozdílné výši a že ani k jedné platbě neuvedl doprovodnou informaci, která by platbu identifikovala pro účely předmětné bankovní záruky, identifikované pod číslem 460291307980, podmínka sjednaná ve smyslu § 316, odst.1 obchodního zákoníku tedy až do zániku bankovní záruky dne 30.11.2012 splněna nebyla. Z výpisu banky žalobce, na který se žalobce ohledně identifikace plateb rovněž odvolává, nelze identifikovat, že by se mělo jednat o platby zádržného, z výpisu z účtu společnosti KAREL DVOŘÁK a.s. je zřejmé, že na účet této společnosti přicházely po vystavení záruky různé platby, a to nejen od žalobce. Žalovaný dále polemizoval s tím, proč není oznámení banky žalobce pro prokázání naplnění podmínek bankovní záruky dostatečné a zdůraznil, že podmínka bankovní záruky sjednané v dané věci je zcela určitá, odvolání na bankovní záruku bylo možno provést ve zprávě pro příjemce, ale i prostřednictvím variabilního symbolu.

Žalobce ve svém doplňujícím vyjádření ze dne 2.2.2014 v podstatě zopakoval to, co již uvedl v předchozích vyjádřeních, shodně pak i ve vyjádření ze dne 19.3.2014 podaném na výzvu soudu, ve kterém shrnul skutková tvrzení.

Na podání žalobce žalovaný replikou ze dne 25.3.2014 k předchozím dotazům soudu uvedl, že žalovaný obdržel výzvu žalobce k vyplacení bankovní záruky dne 31.3.2010, že platby již nejsou na účtu zhotovitele a není známo, na co byly majitelem účtu použity. Dále zopakoval v podstatě to, co již dříve svých vyjádřeních, nad rámec zdůraznil, že výplatu zádržného coby splnění podmínek bankovní záruky byl povinen zkoumat s odbornou péčí a v zájmu společnosti KAREL DVOŘÁK a.s., smlouva o bankovní záruce se dle § 322 obchodního zákoníku řídí ustanoveními o mandátní smlouvě a pokud se žalobce, který podmínky záruky znal a tyto podmínky akceptoval z vlastní vůle rozhodl nesplnit podmínku bankovní záruky, jednal žalovaný, který nedostal jiný pokyn od mandátáře, tedy společnosti KAREL DVOŘÁK a.s. řádně, když bankovní záruku nevyplatil.

Při jednání soudu konaném dne 9.2.2015 účastníci vymezili nesporné skutečnosti, poté bylo jednání z důvodu nařízené mediace odročeno na neurčito. Podáním ze dne 10.6.2015

žalovaný k výzvě soudu sdělil, že před mediátorem nedošlo ke smírnému vyřešení věci, toto soudu shodně potvrdili při jednání konaném dne 15.10.2015.

Jak vyplývá ze závěrů jednání konaných dne 9.2.2015 a 1.2.2016, účastníci učinili nesporným, že žalobce jakožto objednatel uzavřel se společností KAREL DVOŘÁK a.s. dne 22.7.2008 smlouvu o dílo, že předmět smlouvy o dílo spočíval ve výstavbě rodinných domů, a že smlouva byla doplněna 5 dodatky, z nichž dodatek č.5 ze dne 16.12.2009 se týkal i postupu stran při uvolňování zádržného.

Dále učinili nesporným, že dne 14.12.2009 byla s tímto datem vystavena listina označená jako bankovní záruka, žalobce nespornoval, že vystavená listina ze dne 14.12.2009, označená jako bankovní záruka, mu byla předložena ve druhé polovině prosince 2009, rovněž nespornovali text bankovní záruky ohledně podmínky výplaty bankovní záruky tak, jak jej opakovaně uvedli oba účastníci ve vyjádřeních v průběhu sporu, a datum automatického ukončení bankovní záruky.

Nesporným mezi stranami rovněž bylo, že dne 14.1.2010 byla zadána a dne 15.1.2010 připsána na účet společnosti KAREL DVOŘÁK a.s. platba ve výši 11 301 637,40 Kč, která nebyla ze strany žalobce žádným způsobem identifikována, respektive byla označena ve variabilním symbolu identifikačním číslem společnosti KAREL DVOŘÁK a.s., a že dodatečná identifikace byla ve vztahu k žalovanému provedena podáním ze dne 8.4.2010, doručeným žalovanému dne 9.4.2010.

Účastníci učinili nesporným úhradu druhé platby ve výši 53 250,80 Kč se zadáním platby dne 29.3.2010, připsané na účet dne 30.3.2010 s identifikací v rozsahu variabilního čísla, kde bylo uvedeno identifikační číslo společnosti KAREL DVOŘÁK a.s., že bližší identifikace platby byla provedena jako u předchozí platby podáním žalobce, adresovaným žalovanému, s datem 8.4.2010, doručeným žalovanému dne 9.4.2010. Ohledně obou plateb, které dávaly dohromady výši sjednané bankovní záruky, účastníci učinili nesporným, že žalobce při zadávání těchto dvou plateb nezadával žádnou zprávu pro příjemce.

Dále účastníci učinili nesporným, že s datem 30.3.2010 učinil žalobce výzvu k plnění z bankovní záruky, že výzva byla doručena žalovanému dne 31.3.2010, že žalovaný dopisem ze dne 2.4.2010 odmítl plnění z bankovní záruky a že tato listina byla žalobci doručena téhož dne. Rovněž učinili nesporným další výzvy k plnění, a to z 8.4.2010 a 12.4.2010 a odmítnutí plnění ze 16.4.2010.

Účastníci také učinili nespornou jednu platbu ze strany žalobce k účtu společnosti KAREL DVOŘÁK a.s. v období od 14.12.2009 do 30.3.2010, a to dne 8.2.2010 ve výši 3 929 014,10 Kč., žalovaný nespornoval doručení dopisu společnosti Volksbank CZ a.s. s datem 29.3.2010.

Na základě takto vymezeného nesporného rámce žalobce netrval na provedení navržených důkazů, neboť se většinou týkaly insolvenčního řízení, s tím, že všechny skutečnosti, rozhodné pro rozhodnutí soudu, učinili účastníci nesporným a rozhodnutí je tedy závislé pouze na právním posouzení nesporných skutečností. S tímto souhlasil i právní zástupce žalovaného, který navrhl provedení pouze dvou listinných důkazů, a to přípisem ze dne 16.4.2010 a odpovědí na tento přípis ze dne 20.4.2010.

Na základě nesporných tvrzení účastníků, která soud převzal v souladu s ustanovením

§ 120, odst.4 o.s.ř. jako součást svých zjištěná, a provedených listinných důkazů navržených žalovaným, učinil soud tato skutková zjištění.

Mezi žalobcem a společností KAREL DVOŘÁK a.s. byla dne 22.7.2008 uzavřena smlouva o dílo, smlouva byla dodatkována 5 dodatky, poslední dodatek sjednal pravidla pro výplatu zádržného sjednáním bankovní záruky. Koncem prosince 2009 byl žalobci předán dokument označený jako „ bankovní záruka za zádržné č.460291307980“, vystavený žalovaným dne 14.12.2009, touto bankovní zárukou se žalovaný zavázal zaplatit žalobci částku až do výše 11 354 888,20 Kč bez zkoumání souvisejícího právního vztahu a bez jakýchkoliv námitek tohoto vztahu se týkajících, a to bez zbytečného odkladu po obdržení první výzvy žalobce, ve které měl žalobce prohlásit, že společnost KAREL DVOŘÁK a.s. nesplnila závazky související se záruční dobou podle smlouvy o dílo. V bankovní záruce

(záruční listině) bylo výslovně stanoveno, že „ Nároky z této bankovní záruky lze uplatnit pouze za předpokladu, že výše uvedené zádržné (rozuměj zádržné ve výši CZK 11 354 888,20 Kč dle článku 4.5. smlouvy o dílo- vložila žalovaná (dále jen „Zádržné „)) bude v plné výši a s odvoláním na číslo této bankovní záruky připsáno na účet našeho klienta č.30943018/2700 vedený u naší banky“. Na uvedený účet zhotovitele společnosti KAREL DVOŘÁK a.s. byla dne 14.1.2010 uhrazena žalobcem částka 11 301 637,40 Kč a dne 29.3.2010 částka 53 250,80 Kč, v součtu tedy 11 354 888,20 Kč, tyto platby nebyly identifikovány číslem bankovní záruky. Dne 8.4.2010 vyzval žalobce poprvé žalovaného k plnění z bankovní záruky, zároveň se jednalo o první identifikaci dvou uvedených plateb ve vztahu k bankovní záruce, žalovaný plnění odmítl i po opakovaných výzvách z důvodu, že nebyly splněny formální podmínky výplaty bankovní záruky, neboť k datu automatického zániku dnem 30.11.2012 nebyla na účet klienta připsána žádná platba s odvoláním se na číslo bankovní záruky. Bankovní záruka automaticky zanikla dne 30.11.2012.

Přípisem ze dne 16.4.2010 bylo v řízení prokázáno, že společnost KAREL DVOŘÁK a.s. byla žalovaným vyzvána k zaslání závazného potvrzení, že zádržné bylo v plné výši připsáno na její účet v souladu s podmínkami záruky č.460291307980, tak, aby žalovaný mohl považovat bankovní záruku č.460291307980 za účinnou.

Přípisem ze dne 20.4.2010 bylo společností KAREL DVOŘÁK a.s. žalovanému sděleno, že dle jejího názoru nenastaly podmínky pro výplatu bankovní záruky, neboť platby od společnosti Palác Engel Šafránka s.r.o. chodily po částech bez identifikačních údajů a vzhledem k tomu, že tato společnost měla vůči podepsané společnosti jiné neuhrazené závazky, společnost KAREL DVOŘÁK a.s. tyto platby podřadila k jiným pohledávkám. Na účet podepsané společnosti nedošla žádná platba, která by odpovídala částce uvedené v bankovní záruce a která by obsahovala identifikaci na uvedenou bankovní záruku.

Prokázaný skutkový stav podřadil soud těmto právním závěrům. Mezi účastníky nebylo sporu o aktivní a pasivní legitimaci účastníků, o tom, že byla sjednána bankovní záruka a tato předložena v prosinci 2009 žalobci, a tom, že žalobcem byly poté, co se seznámil se sjednanou bankovní zárukou, poskytnuty na účet společnosti KAREL DVOŘÁK a.s. dvě platby v součtu odpovídající sjednanému zádržnému, a to bez identifikace ke sjednané bankovní záruce, že žalobce požádal o výplatu bankovní záruky a že žalovaný toto odmítl a že bankovní záruka byla automaticky ukončena k datu 30.11.2012 aniž by byla vyplacena. Sporné bylo to, zda podmínka v bankovní záruce byla sjednána platně, když žalobce v podání ze dne 17.4.2013 neurčitost podmínky namítal, dále zda podmínka byla splněna a zda žalobci vznikl nárok na úhradu předmětné částky.

Podle ustanovení § 313 obchodního zákoníku bankovní záruka vzniká písemným prohlášením banky v záruční listině, že uspokojí věřitele do výše určité peněžní částky podle obsahu záruční listiny, jestliže určitá třetí osoba (dlužník) nesplní určitý závazek nebo budou splněny jiné podmínky v záruční listině.

Podle ustanovení § 316, odst.1 obchodního zákoníku banka ručí za splnění zajištěného závazku do výše částky a za podmínek stanovených v záruční listině. Banka může vůči věřiteli uplatnit pouze námitky, jejich uplatnění záruční listina připouští.

Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že sjednaná bankovní záruka podmiňovala nárok na vyplacení připsáním zádržného v plné výši s odvoláním se na číslo této bankovní záruky na účet klienta žalovaného, a to společností KAREL DVOŘÁK a.s. v textu záruční listiny specifikovaný. Pokud žalobce namítal, že podmínka v bankovní záruce není platná pro neurčitost, nelze tomuto na základě shodných tvrzení účastníků, podložených listinnými důkazy, přisvědčit. Z textu bankovní záruky dle názoru soudu jednoznačně vyplývá, že platba zádržného ve výši 11 354 888,20 Kč měla být připsána na účet klienta žalovaného s identifikací bankovní záruky, a k tomuto ujednání dle názoru soudu není třeba provádět dokazování prokázáním úmyslu smluvních stran. Pokud si žalobce nebyl jistý výkladem uvedené podmínky, mohl požádat o výklad této podmínky žalovaného před tím, než poskytl na účet klienta žalovaného první platbu, neboť žalobce nepopírá, že předmětnou bankovní záruku obdržel koncem prosince 2009, a není sporováno, že k první platbě došlo v lednu 2010. Rovněž tak pokud si žalobce nebyl jistý tím, jak identifikaci provést, když nebylo možno dle jeho tvrzení zadat dvanáctimístný kod, mohl požádat žalovaného o sdělení postupu, žalobce navíc nepopírá, že v rozhodné době platná úprava umožňovala identifikaci platby zprávou pro příjemce, pokud uvádí, že si nebyl jist, zda by tato zpráva byla bankou zaslána, bylo by toto čistě odpovědností konkrétní banky.

Na základě shora shrnutého skutkového stavu pak má soud za prokázané, že podmínka výplaty bankovní záruky v projednávané věci splněna nebyla, neboť v řízení nebylo tvrzeno ani prokázáno, že na účet klienta žalovaného v bankovní záruce ze dne 14.12.2009 uvedený byla připsána částka 11 354 888,20 Kč s odvoláním na číslo bankovní záruky, krom závěrů ohledně toho učiněných soudem na základě nesporných tvrzení účastníků toto bylo prokázáno i listinnými důkazy provedenými k návrhu žalovaného. Procesní obraně žalovaného, že dvěma nespornými platbami v součtu odpovídajícími sjednané výši zádržného nebylo uhrazeno zádržné, napovídá nejen to, že obě platby, zasláné žalobce na účet společnosti KAREL DVOŘÁK a.s., byly identifikovány IČ této společnost, nikoliv číslem bankovní záruky, jak bylo podmínkou bankovní záruky, ale i skutečnost, že suma sjednaná v záruční listině byla vyplacena ve dvou výši nepoměrných částkách s relativně velkým časovým odstupem mezi jednotlivými platbami, a to zhruba dva měsíce.

Soud tedy dospěl k závěru, že žalobce nesplnil podmínky sjednané bankovní záruky, a pokud i přes to, že znal text předmětné bankovní záruky, což nepopírá, zaslal na v bankovní záruce uvedený účet platby bez identifikace k bankovní záruce, v intencích shora citovaných ustanovení obchodního zákoníku si musel být vědom případných následků, neboť ručitelský závazek banky podle § 316, odst.1 věta první obchodního zákoníku může být bankou realizován pouze za splnění podmínek bankovní záruky. Žalovaný pak dle názoru soudu postupoval v souladu se zákonem, když na výzvu žalobce bankovní záruku nevyplatil, a toto jeho jednání nelze považovat ve vztahu k žalobci za šikanozní, případně zneužívající postavení žalovaného jako banky, ani jako jednání v rozporu s pravidly poctivého obchodního styku, neboť postup banky, tedy žalovaného, je vymezen zákonem, podmínky bankovní záruky byly stanoveny zcela konkrétně a žalovaný se tím, že bankovní záruku na základě

nesporného stavu v daném případě nevyplatil, od mezí vymezených zákonem neodchýlil, neboť podmínka pro výplatu splněna nebyla. Soud tedy rozhodl, jak ve výroku uvedeno, a žalobu zamítl, neboť za prokázaného skutkového stavu dospěl k závěru, že nárok v žalobě tvrzený žalobci nevznikl.

S ohledem na novou úpravu soukromého práva provedenou s účinností od 1.1.2014 novým občanským zákoníkem č. 89/2012 Sb. pak soud posuzoval důvodnost žaloby též podle obecných zásad tohoto zákona vyjádřených v jeho § 1 - § 14, když tyto zásady je třeba aplikovat i na vztahy vzniklé do 31.12.2013, jak je uvedeno výše. Soud konstatuje, že ve výroku presentované zamítavé rozhodnutí v daném případě rozpor s uvedenými základními zásadami tohoto občanského zákoníku nezakládá.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 142, odst.1 o.s.ř., procesně úspěšnému žalovanému přiznal náhradu nákladů řízení podle § 177/1996 Sb. Žalovaný byl v řízení zastoupen advokátem, přísluší mu tedy náhrada nákladů za 7 úkonů právní služby podle § 11, odst.1 vyhlášky, a to za převzetí zastoupení, vyjádření ze dne 21.3.2013, ze dne 30.5.2013, ze dne 25.3.2014, účast u jednání soudu konaného dne 9.2.2015, dne 15.10.2015 a dne 1.2.2015, to je z punkta 11 354 888,- Kč částka 48 860,- Kč za jeden úkon, 7 režijních paušálů po 300,- Kč a DPH ve výši 72 265,20 Kč.

O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto dle ustanovení § 160 odst. 1 o.s.ř., když nebyly tvrzeny žádné důvody pro její prodloužení, soud sám takové důvody neshledal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného, ve třech stejnopisech.

Nebude-li povinnost uložená tímto rozsudkem splněna dobrovolně a včas, lze se jejího splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí, či exekuci.

V Praze dne 1. února 2016

JUDr. Hana Kynšetrová, v. r.
soudkyně

Za správnost:
Ladislava Vitásková